

Met het oog op Bevrijdingsdag componeerde de Haarlemse zangeres Fredie Kuiper een lied. Daarin bezingt ze het lot van vluchtelingkinderen die dromen van een toekomst in vrijheid.

Illustratrice Tessel Dekker liet zich door het lied inspireren en tekende het decor van de verfilming van het lied. Het resultaat staat op de site van deze krant.

De vluchteling

*Op de bodem van een puinhoop
 bouwde ik mijn leven
 En ik droomde maar heel even
 vaak verstikkend in een traan
 dat ik nooit zou hoeven schuilen
 voor een regen van kogels
 dat ik mijn leven zou verruilen
 voor een nieuw en rijk bestaan.
 Ik zette koers uit naar een eiland
 maar de stroming nam mij mee
 en ik vocht daar in de zee
 in de hoop te overleven
 Met mijn allerlaatste krachten
 zwom ik naar de wal
 ik wist niet wat ik kon verwachten
 ik moest mij overgeven*

*Dromen komen vaak niet uit
 En geluk is maar een woord
 Maar we moeten blijven geloven
 totdat het licht voor ons weer gloort*

*Er was niemand, die zich
 om mij wilde ontfermen
 om mijzelf te beschermen
 kreeg ik een oude tent
 tussen armoede en pijn
 en duizenden mensen
 op een sterk vervuild terrein
 dit had ik zo niet gepland*

*Dromen komen vaak niet uit
 En geluk is maar een woord
 Maar we moeten blijven geloven
 totdat het licht voor ons weer gloort*

*Ook al waren er ook mensen
 bereid om hulp te geven
 Dit was voor mij geen leven
 Ik verlangde naar mijn land
 waar ik ondanks de ellende
 meer geborgenheid kende
 daar wilde ik nu zijn
 'k was door emoties overmand
 Ik kwam uiteindelijk op de plek
 waar ik was groot gebracht
 Maar alles was verdacht
 en de monsters bleven komen
 Soms heel tastbaar soms onzichtbaar
 Maar altijd onbetrouwbaar
 Van een nieuw en rijk bestaan
 Zou ik alleen maar kunnen dromen*

*Dromen komen vaak niet uit
 En geluk is maar een woord
 Maar we moeten blijven geloven
 tot het licht voor ons weer gloort*